

וורן רובינס:

„אני לא רואה איך מתפטרים מכינים לגמרי!”

בשביל אחוז גבוה מאוד של אזרחי מדינת ישראל – הכוונה לכל האימהות בארץ – זו בעיה לאומית בוערת. ולי, כשייכת לציבור הזה, אין אפשרות להתעלם ממנה. מכת הכינים שהטיל אלוהים על המצרים הגיעה אלינו לפני כמה שנים ולא מרפה. במשך כמה חודשים נראה כאילו נרגע העניין ושוב פרצה המגפה כמלוא אונה בבתי-הספר ובגני-הילדים ומשם מביאים אותה הילדים לכל בית יהודי טוב. מי שיש לו יד על הדופק בעניין הזה, הם הרוקחים שמוכרים יום כמויות אדירות של תכשירים נגד כינים. שאלתי את הרוקח וורן רובינס, אם אכן יש ירידות ועלויות או שהכינים ישנן תמיד ורק ההיסטריה שלנו יורדת ועולה.

כשעשו את מיבצע הפיף, היתה ירידה רססית. גם בחופש הגדול היתה ירידה, אבל מתחילת שנת הלימודים הבעיה התעוררה שוב והיא כל הזמן בעליה.

● כמה תכשירים נגד כינים אתה מוכר ביום?

אני לא מוכר כמויות גדולות מאוד כי בית-המרקחת שלי ממוקם באזור תל-אביב הישנה, שבה לא גרים הרבה זוגות צעירים עם ילדים. אבל אני יודע על אזורים שבהם בית-המרקחת מפרנסים ככבוד גדול מהתכשירים האלה.

● מזה, לדעתך, התכשיר היעיל ביותר?

על שאלה זו אני לא עונה לך כרוקח, אלא כאב לשני ילדים קטנים. שניסה כבר הכל. לפי רעתי, התכשיר A-200 הוא היעיל ביותר, וכמובן לא לשכוח את המסרק הסמיך, שבלעדיו לא עוזר כלום.

● ואין לזה קשר עם ניקיון?

הילד הכי נקי בעולם, אם הוא עומד סמוך לילד נקי אחר, שיש לו שלוש כינים על הראש, יידבק.

● אז איך אפשר יהיה להימטר מהמכה הזאת לגמרי?

לא נעים להודות, אבל אני לא רואה איך מתפטרים מזה לגמרי, אלא אם כל העולם ממש עושה יום חפיף באותו יום. אם כל ילדי הגן באים בוקר אחר נקיים לגמרי ורק ילד אחד מגיע עם כינים, זה מספיק שתוך כמה ימים כל ילדי הגן יקבלו כינים וגם יביאו אותן הביתה. להורים ולאחים שלהם, שיביאו את זה לבית-הספר שלהם.

● ובכל זאת, פעם לא היו כינים.

תמיד היו. רק לא שמענו על זה כמגפה. ואולי ההורים של פעם, שבעיניהם זאת היתה בושה גדולה מאוד טיפלו בזה בלי הפסק.

● האם זה מזיק לבריאות?

לא ממש. זה מגרד ומטריד, אבל זה לא גורם מחלות.

דב שילונסקי:

„הבן שלי למד בחו"ל, אבל הוא חוזר!”

אוניברסיטת אדלפי האמריקאית פותחת את שעריה בפני סטודנטים ישראלים ואף מעודדת אותם להירשם אליה. סטודנטים ישראלים רבים קפצו על המציאה, כשלכל אחד הסיבות האישיות שלו. בימים אלה של הרשמה פנה סגן-שר דב שילונסקי לוועדה להכרת תארים במישרד-החינוך וביקש לנקוט פעולה. כדי למנוע הכרה של מישרד-החינוך בתארים הניתנים על-ידי אוניברסיטת אדלפי. שאלתי את מר שילונסקי באיזו זכות הוא מבקש את זה ומדוע.

אמנם אני הצעתי את זה ועל זה כתבו בעיתון, אבל מה שלא כתבו בעיתון, זה שאני אמרתי שאנחנו כאן עושים הרבה מאוד דברי חלם בקשר לאפשרויות שאנחנו נותנים לסטודנטים שלנו. מכל הצדדים אנחנו מקשים עליהם. קחי לדוגמה הנדסאי, שגמר בית-ספר להנדסאות. הוא הולך לצה"ל ועובר שם במיקצוע שלו שלוש שנים. כשהוא משתחרר מצה"ל, הוא עובד ברמה מצויינת. ועכשיו, אם הוא רוצה להיות מהנדס, הוא צריך ללמוד בארץ 4 שנים, ואם הוא נוסע לחו"ל הוא נהיה מהנדס אחרי שנתיים בלבד.

● אם כך, ההצעה שלך לבטל את ההכרה באוניברסיטות בחו"ל היא עוול נורא לסטודנט הישראלי. במקום שתילחם במישרד-החינוך, אתה נלחם בבחור שרוצה לחסוך לעצמו שנתיים.

אני בהחלט נלחם. אני במשאומתן עם מישרד-החינוך ועם המועצה להשכלה גבוהה וכבר היו לי הצלחות בעניין קרדיט לטכנאים.

● האם תציע לבטל את ההכרה בכל אוניברסיטה בעולם שאליה ירצו ישראלים לנסוע וללמוד?

הנושא הוא חדש. נלמד את הנושא ונחליט. צריך לדעת שלימודים בחו"ל מעודדים את הירידה. במקום לרוץ אחריהם כדי להחזיר אותם הביתה, יותר טוב שנרוץ עכשיו, כדי שלא יסעו בכלל.

● קצת מתמיהה אותי שאתה מדבר על לימודים בחו"ל כעל סכנה. כשבנך לומד כבר כמה שנים באוניברסיטה באיטליה. מדוע לא שוכנעת אותו ללמוד בארץ?

אנחנו מישפתה שאוהבת בעלי-חיים והבן שלי רצה ללמוד וטרניריה. המיקצוע הזה עוד לא נלמד בארץ, או לא היתה לו ברירה. אבל עכשיו הוא גמר את לימודיו והוא חוזר ארצה.

אברהם שריר:

„בהתעלמותנו אנו משיבים לאריק שרון!”

האופוזיציה בארץ כמעט מובטלת. נראה כי אריק שרון גונב להם את כל העבודה. כל שבוע הוא מופיע בטלוויזיה או ברדיו ומודיע לכם, שלפי דעתו הממשלה לא מתפקדת. השרים אובדי-עצות ולא מבחינים בין ימינם ולשמאלם ועוד מחמאות מהסוג הזה. לי, אישית, אין מחלוקת קשה בעניין זה עם אריק שרון. אבל מדוע שותקים חברי השרים? שתיקה מתפרשת הרבה פעמים כהודאה. שאלתי את השר אברהם שריר מה דעתו על כך.

אריק שרון הוא רק סמפטום למה שקורה היום בכל המפלגות. לצערי המיסגרות התרופפו מאוד, וזה כולל גם את המפלגה שלי. אין סמכות מרכזית, אין הנהגה מרכזית. זה מה שצריך להראיג אותנו. אריק שרון הוא סממן של תקופה.

● כלומר, אתה לא רואה בחומרה את התבטאויותיו בעניין תיסקוד הממשלה והשרים?

אין ספק שאני רואה את זה בחומרה. וכמובן צריך למחות על זה מבחינת נוהלי שלטון תקינים. לא יתכן שהוא יהיה גם כפנים וגם בחוץ. יוצא, שמצד אחד הוא ממשיך לשאת באחריות ומצד שני הוא כל הזמן מנקה את עצמו ממנה. אם הוא לא מסכים עם הממשלה, הוא צריך להסיק את המסקנות.

● אז למה אתם לא אומרים לו את זה? דבריו אינם מעליבים אתכם?

מי שצריך לדבר איתו, זה אנשים מתוך המפלגה שלו ובראשם ראש-הממשלה. מצד השרים אין כאן עלבון אישי. הנזק הראשון שגורמים דבריו הוא נזק לאריק שרון עצמו. העם רואה ושופט.

● לי יש הרגשה שהשרים קצת פוחדים מאריק שרון. שאילו זה היה שר אחר, כבר היו עונים לו.

אני לא חושב שפחדים ממנו. הוא זכה למנת ביקורת הגדולה ביותר שזכה לה איש פוליטי אחר.

● אז מה עוד הוא צריך להגיד על הממשלה ועל השרים. כדי שתענו לו?

אנחנו עונים לו. אי-התייחסות ואי-תגובה היא התשובה הטובה ביותר, לפי רעתי. על-ידי ההתעלמות שלנו אנו משיבים לו, ולפי רעתי יש לזה תהודה יותר גדולה מאשר להיכנס איתו לדיב אישי.